

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 1

Indiqueu l'opció triada:

Exercici 3: Opció A ☐ Opció B ☐ Opció C ☐

Espai per a la correcció

Qualificació		
Exercici 1		
Exercici 2	<i>a</i>	
	<i>b</i>	
	<i>c</i>	
Exercici 3		
Suma de notes parcials		
Descompte en la redacció		
Qualificació final		

Espai per a la revisió

Comprovació	2a correcció

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris. En els exercicis 1 i 2, responeu a TOTES les qüestions que s'hi plantegen. En l'exercici 3, trieu UNA de les tres opcions (A, B o C) i responeu a TOTES les qüestions de l'opció triada. Indiqueu a la portada de l'examen l'opció que heu escollit.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica. Es descomptarà fins a 1 punt en el conjunt de l'examen per errors de redacció, gramaticals, ortogràfics o lèxics.

Exercici 1

[2 punts: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	Correcta	Errònia
— <i>Antagonista</i> : Actor o actriu que interpreta el paper principal d'una obra i que es troba en el nucli de l'acció i dels conflictes.	☐	☐
— <i>Esperpent</i> : Obra que transforma irònicament un text anterior conegut pel públic caricaturitzant-lo o invertint-lo. Imitació burlesca d'un personatge famós. Burla, escarni de qualsevol circumstància que es considera seriosa o important.	☐	☐
— <i>Leitmotiv</i> : Motiu conductor d'una obra artística, molt usat en música i dansa, que en teatre pot ser una frase o una imatge que apareix repetidament per a anunciar un tema o generar un efecte còmic.	☐	☐
— <i>Subtext</i> : Semàntica profunda de la frase que, segons alguns mètodes de dramatització, s'ha de notar necessàriament quan l'actor o actriu diu el text. Ve a ser la intenció subjacent que el públic entén per l'entonació, més enllà de les paraules concretes.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *Casa de nines*, de Henrik Ibsen (traduïda per Feliu Formosa amb la col·laboració de Carolina Moreno), responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

HELMER: Nora, t'ho conec a la cara. A la bústia hi ha una carta d'aquest home!

NORA: No ho sé... Em sembla que sí; però ara no has de llegir cap cosa d'aquestes! Cap cosa lletja no ha d'interposar-se entre nosaltres fins que tot hagi passat!

RANK (*en veu baixa a HELMER*): Millor que no la contradiguis.

HELMER (*prenent-la entre els seus braços*): La nena ha d'imposar la seva voluntat. Però demà a la nit, quan s'hagi acabat la dansa...

NORA: Seràs lliure.

MINYONA (*des de la porta de la dreta*): Senyora, el sopar és a taula.

NORA: Porta xampany, Helene.

MINYONA: Sí, senyora. (*Se'n va.*)

HELMER: Ei, ei..., ara, la gran festa?

NORA: La festa del xampany... fins que apunti el dia! (*Crida.*): I uns quants confits... Molts, molts, Helene... Un dia és un dia!

HELMER (*agafant-li les mans*): Prou, prou, prou! No et deixis endur per aquesta exaltació febril! Torna a ser la meva petita i dolça alosa!

NORA: Sí, sí, i tant! Però ara comença a passar, i vostè també, doctor! Kristine, tu ajuda'm a arreglar-me els cabells.

RANK (*en veu baixa, tot sortint*): No espera pas que passi alguna cosa?... Alguna cosa d'especial?

HELMER: De cap manera, amic meu. Només és aquest temor pueril de què t'he parlat abans. (*HELMER i RANK se'n van per la dreta.*)

[...]

NORA (*que queda immòbil uns instants, com si es volgués concentrar en ella mateixa: després mira el seu rellotge*): Les cinc. Set hores fins a la mitjanit. Després vint-i-quatre hores fins a la mitjanit de demà. I s'haurà acabat la tarantella. Vint-i-quatre i set. Trenta-una hores de vida.

HELMER (*des de la porta de la dreta*): Però què fa la meva petita alosa?

NORA (*anant cap a ell amb els braços oberts*): Aquí tens la teva alosa.

a) Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.

[1 punt]

b) Descriuiu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'escena, i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.

[2 punts]

- c) Identifiqueu el moviment estètic al qual pertany l'obra i justifiqueu-ho a partir de dos elements de l'escena.
[1 punt]

Exercici 3

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents. **Indiqueu a la portada de l'examen l'opció escollida.**

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral (d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules) que contingui elements del gènere de la comèdia i que inclogui les dues situacions i el final que s'indiquen en les pautes següents:

Situació 1: [1 punt]

- Dues persones joves, A i B, parlen per telèfon.
- A sent un interès especial per B.
- B no està interessat especialment per A, però vol mantenir la conversa per demanar-li un favor.

Situació 2: [2 punts]

- C i D, un matrimoni ja gran, discuteixen sobre la seva relació.
- Es reprèn el diàleg de A i B, en el qual es repeteixen algunes frases de la conversa entre C i D.
- Els dos diàlegs es van alternant, i en ambdós es produeix una situació dramàtica inversa: el diàleg entre A i B evoluciona de la confrontació a la conciliació, i el diàleg entre C i D, de la concordança a l'antagonisme.

Final: [1 punt]

- Els dos diàlegs es fonen en un de sol.

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent d'*Ànsia*, de Sarah Kane (amb traducció d'Ernest Riera), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

C: Per a mi t'has mort.

B: Al meu testament hi diu: Caga-la amb això i et perseguiré tota la resta de la teva puta vida.

C: M'està seguint.

A: Què vols?

B: Morir.

C: Fora de la ciutat, no sé on, vaig dir a la meva mare: Per a mi t'has mort.

B: No, no és això.

C: Si pogués viure lliure de tu sense haver-te de perdre.

A: A vegades això no és possible.

M: Vaig dient a la gent que estic embarassada. Em pregunten: Com t'ho has fet, què prens? Jo dic: Vaig beure'm una ampolla de porto, vaig fumar uns quants cigarrets i em vaig follar un desconegut.

B: Tot mentides.

C: Necessita tenir un secret però no es pot estar d'explicar-lo. Es pensa que no ho sabem. Ja em pots ben creure, ho sabem.

M: Una veu al desert.

- a) Esmenteu una característica del teatre del segle xx que s'observi a l'escena.
[1 punt]
- b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]
- c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules, com la crítica teatral següent descriu l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

- a) Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a altres aspectes.
[1 punt]
- b) Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.
[2 punts]
- c) Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.
[1 punt]

Un Sagarra molt ben dit i fet

[...] *La corona d'espines* és un muntatge diàfan i vertical. L'escenografia quasi minimalista dissenyada per Max Glaenzel explota la verticalitat: la gran porta central de la casa té les proporcions pròpies d'un castell o d'una fortalesa medieval, i el saló només està ocupat per una taula llarga i un clavicèmbal. A la taula, ampolles i copes de cristall, com en un quadre de Giorgio Morandi. Civilitat i música, ordre i bones maneres. Ens trobem a la Solsona del 1793: mentre a la veïna França es dediquen a tallar el cap dels reis, amb aquella alegria, aquí fem veure que la cosa no té res a veure amb nosaltres. Casagues, mitges blanques i cossets. El vestuari de Sílvia Delagneau i Marc Udina, juntament amb la caracterització de Toni Santos, són tan importants com el verb de Sagarra: quan es posen nerviosos, els personatges es treuen la perruca. Aquest muntatge és un exemple de *la pièce bien faite*: teatre sense invents ni marcianades, que plaurà tant als abonats del TNC d'edat estupenda com al públic jove que tingui la seva primera trobada amb Sagarra.

Albertí ho aposta tot a la paraula, i si l'espectacle funciona és gràcies a la direcció d'actors i al repartiment. Tant els més veterans com els més novells juguen a la mateixa lliga, i totes les veus estan molt afinades. Naturalment, els papers protagonistes brillen amb més força, però tot l'elenc és compacte i cohesionat. En primer lloc, i per si encara algú no ho sabia, tornem a comprovar que Àngels Gonyalons és una gran actriu: que bé que diu el text, que bé que mira, que escolta! La seva Marta és un dels grans personatges femenins de Sagarra (juntament amb l'Antònia o la Glòria), una d'aquelles dones que coneixen les llums i les ombres del nostre món perquè n'han vist de tots colors. La trama de l'obra té un aire fulletonesc, és clar, i es necessiten grans intèrprets per defensar diàlegs o revelacions que avui ens semblen ingènues. Al seu costat, Abel Folk és un senyor de Bellpuig que ens arriba a fer angúnia, encegat com està amb el fet d'enriquir-se gràcies a un casament. Entre els secundaris, Oriol Genís entra a matar i triomfa: amb un parell d'escenes i poquíssimes intervencions es posa tot el públic a la butxaca. «D'ençà que ell arribà, la nostra vila té un altre to.» Rosa Vila com a Salvadora del Miracle també està fantàstica: el seu gir per presumir de modelet («Permeteu que us alabi aquest vestit!») és una meravella, una mostra que la feminitat i la classe social també «es performen». Volem més Rosa Vila als nostres escenaris. [...]

Comprovació i 2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

IEC
Institut d'Estudis
Catalans